

[Undervisningsministeren]

er derfor, om meget væsentlige hensyn taler imod forslaget.

Undervisningsministeriet har tidligere, efter det jeg har fået oplyst, behandlet forslag om at erstatte titlen »lic.techn.« med »dr.ing.«.

Grunden til, at det ikke dengang blev gennemført, var især følgende:

En doktorgrad er den højeste videnskabelige grad, man kan opnå i Danmark, og den ligger i forhold til de fleste andre lande normalt på et meget højt niveau. Hvis man indfører et system med en »lille« og en »stor« doktorgrad, vil dette betyde en gennemgribende ændring i det danske system.

Det vil være vanskeligt for folk, der ikke er nøje inde i forholdene, at skelne mellem dr.ing.-graden og dr.techn.-graden, hvilket kan skade vurderingen af den sidstnævnte grad.

Kendskab til det forholdsvis lavere niveau for dr.ing.-graden samt det forhold, at antallet af doktorer i det hele vil blive væsentligt forøget, kan desuden medføre en uberettiget nedvurdering af doktorgraden også inden for andre områder. Hertil kommer, at der muligvis kunne være lige så berettigede ønsker fra licentiaten inden for andre områder om at opnå en »lille« doktorgrad i stedet for licentiatgraden.

På grund af disse problemer fulgte man som nævnt ikke forslaget om at indføre en dr.ing.-grad.

Derimod blev det bestemt, at det på diplomtet for licentiatgraden kunne anføres på engelsk, at der er tale om »the Danish Ph.D. degree, licentiatus . . .«

Der er således ikke noget i vejen for, at danskere, der har en lic.techn.-grad, i ansøgninger vedrørende stillinger i udlandet kan angive, at de har en Ph.D.-grad inden for ingeniørvidenskab.

På bl.a. min foranledning har planlægningsrådet for forskningen i øvrigt taget spørgsmålet om den nuværende brug af de danske videnskabelige titler licentiat, doktor og professor op til overvejelse i en arbejdsgruppe. Jeg afventer nu resultatet heraf.

Spm. nr. S 902

Til *ministeren for skatter og afgifter* (2/4 86) af:

Thoft (SF):

»Kan ministeren oplyse størrelsen af A-skatteestancerne samt deres udvikling i de sidste 5 år?«

Begrundelse

På grund af den pressede økonomiske situation i kommunerne vil disse prioritere indtægtsgivende arbejdsopgaver højest. Det er formentlig årsagen til, at en række kommuner på det nærmeste helt er ophørt med selskabsligning. Det er også årsagen til, at en række kommuner nedprioriterer arbejdsgiverkontrol med indbetaling af A-skat, fordi denne kontrolaktivitet set med den enkelte kommunes øjne er rent tabgivende.

Svar (11/4 86):

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

I vedhæftede bilag er vist 3 tabeller, der på forskellig måde belyser udviklingen i A-skatteestancerne for perioden 1981-85.

Det fremgår af tabellerne, at

- restancetotalen har været faldende i perioden 1982-84, mens der er sket en stigning fra 1984 til 1985,
- antallet af restanter er reduceret med ca. 7.000 fra 1981 til 1985,
- der er en tendens mod, at de enkelte restancer er blevet større. Andelen af restanter med restancer over 10.000 kr. er således steget fra ca. 40 pct. i 1981 til ca. 46 pct. i 1985.

Der henvises i øvrigt til min besvarelse af spørgsmål nr. S 903.

Bilag

Tabel 1

A-skatteestancerne størrelse i perioden 1981-1985.

År	Restancetotal i kr. ultimo året	Restancetotal i pct. af årets samlede tilsvær
1981.....	1.006.590.875	1,13
1982.....	1.145.695.866	1,11
1983.....	1.132.405.574	0,99
1984.....	1.111.948.937	0,91
1985.....	1.395.929.980	1,05